

Janko Cegnar:

Telovadba.

V našem mestu je nastopil nov čas za mlade junake, za naše dečke in deklice. Ne vemo, odkod je prišel ta glas; tudi ne vemo, kdaj je prišel; samo to vemo, da je nekega dne počil glas: »Dečki in deklice, zapišite se med telovadce! Telovadili boste, kakor hrabri možje boste korakali!«

Joj, kako smo se zveselili! Vsak dan smo govorili samo o telovadbi. »Ali boš ti tudi telovadil?« smo vpraševali drug drugega. Tudi Bonačev Janko in Sterličev Stanko, dva največja prijatelja, sta se mnogokrat pogovarjala o telovadbi. »Jaz se bom zapisal med telovadce! Mi je že naša mama dovolila!« je ves vesel pripovedoval nekega dne Janko svojemu prijatelju. »Jaz bi se pa tudi rad!« je odgovoril Stanko, »pa doma še niso dovolili. Rekli so, da bodo še premislili. Vprašali bodo starega očeta za svet, so rekli doma, kaj oni o tem mislijo.«

»Veš kaj, Stanko, vprašajva midva sama starega očeta, pa boš precej vedel, če se boš smel zapisati med telovadce,« svetuje Janko.

Šla sta res naravnost k Stankovemu staremu očetu. Moder mož je bil stari oče. Sivolas je bil, a je ljubil otroke in velikokrat jim je pripovedoval lepe in poučne povesti. Otroci so ga radi poslušali, vedeli so, da jim stari oče vedno tako pove, kakor je za otroke dobro.

»Oče, skoro vsi dečki v šoli so se že vpisali med telovadce. Kaj pravite, ali bi se midva tudi smela zapisati?« vpraša Stanko.

»Seveda, telovadila bi rada, ker sta mlada in poskočna. Pa je prav, če vama povem, čemu je telovadba dobra. Bog je človeka ustvaril in mu dal dušo in telo. Zato moramo za oboje skrbeti.«

»Gospod katehet so rekli v šoli, da moramo za dušo še bolj skrbeti kot za telo,« se hitro oglasi Stanko.

»Seveda,« odgovori stari oče, »za dušo moramo še bolj skrbeti. Bog varuj, da bi nam duša zbolela. Pa vseeno moramo skrbeti tudi za telo.«

»Če kdo hudo greši, pa duša ni več zdrava, kaj ne?« vpraša Bonačev Janko.

»Prav si povedal! Najprej moramo skrbeti, da se nikoli vsaj hudó ne pregrešimo, skrbeti pa moramo tudi, da bo telo zdravo. In glejta, ljuba moja, telovadba pomaga, da ostane telo zdravo in je vedno bolj močno. Zato je telovadba dobra. Seveda, treba telovaditi, kadar je čas za to, na pravem kraju in ne preveč. Zapomni ta si pa, dečka, to dobro: telovadba, pri kateri bi se naučila kaj slabega in bi izgubila celo veselje do molitve in do svete maše, taka telovadba, ljuba moja, bi bila nesreča! Star sem že in vem, kaj pravim.«

»Dedek,« odgovori Stanko, »saj so rekli tisti, ki nas bodo učili telovadbe, da zaradi telovadbe ne bomo nikdar zamudili svete maše, in da tudi popoldne ne bomo takrat telovadili, kadar je v cerkvi krščanski nauk. Če bomo imeli pa ob počitnicah izlet, pojdemo vsi prej k sveti maši doma.«

»Če so tako rekli,« je odgovoril stari oče, »k takim pa le pojdita!«

»Kaj ne, dedek, da boste tudi naši mami rekli, da bom smel hoditi telovadit,« je zaprosil Stanko svojega starega očeta.

»Bom!« je odgovoril ded. To je bilo veselje za naša mlada junaka, da že dolgo nista užila takega!

